

Adaptacja dziecka do przedszkola

Naturalnym środowiskiem wychowawczym dziecka jest rodzina. To ona kształtuje w dziecku poczucie bezpieczeństwa i pewności. Zaspokaja podstawowe potrzeby psychiczne, do których zalicza się: pomoc, współdziałanie, bezpośredniość osobistych kontaktów. Rodzina pełni ogromną rolę w kształtowaniu opinii postaw, przekazuje system norm i wartości przyjętych w społeczeństwie, którego dziecko ma być członkiem.

Przedszkole jest instytucją, która uzupełnia rodzinę. Ma ono pomóc dziecku w tym, by poradziło sobie w życiu poza ramami rodziny. By po raz pierwszy otworzyło się na innych, nie doświadczając uszczerbku na poczuciu bezpieczeństwa.

Rozpoczęcie edukacji przedszkolnej to przełomowy moment w życiu każdego dziecka. Dla wielu z nich to pierwszy kontakt z grupą społeczną. Początki pobytu dziecka w przedszkolu to trudny okres i sprawdzian zarówno dla dzieci jak i ich rodziców, którzy niejednokrotnie motywowani miłością utrudniają swoim postępowaniem spokojniejsze zaakceptowanie przez dziecko nowej w ich życiu bardzo stresującej sytuacji.

Każde dziecko jest inne, dlatego proces adaptacji do nowego środowiska może przebiegać różnie. Jeżeli po wejściu do budynku przedszkola dziecko szybko się uspokaja, z ochotą wchodzi do sali, wtedy nie ma powodu do lęku przed rozłąką. Ale nawet i wtedy rodzice powinni wiedzieć, że dziecko, które dotąd chętnie przychodziło do przedszkola np. po pewnym okresie może zacząć płakać. Wtedy należy to przetrwać. Są również i takie dzieci, które płaczą przez pierwszy okres pobytu w przedszkolu, a po pewnym czasie tak dobrze się tu czują, że nie chcą wracać do domu.

Zakładając, że decyzja o oddaniu dziecka do przedszkola jest przemyślana i umotywowana, rodzic musi być przekonany, że nikt nie będzie chciał je skrzywdzić, a dziecko będzie miało doskonałe możliwości dalszego rozwoju.

Proces adaptacji dziecka do przedszkola w znacznym stopniu ułatwia również posiadanie przez dziecko umiejętności w zakresie prostych czynności samoobsługowych takich jak: jedzenie, mycie i wycieranie rąk i twarzy, ubieranie i rozbieranie się, komunikowanie swoich potrzeb.

Aby złagodzić dyskomfort rozstania, zmniejszyć do minimum negatywne emocje dziecka wynikające z nowej sytuacji, przygotowaliśmy dla rodziców kilka rad ułatwiających proces adaptacji ich pociech w przedszkolu.

Dobre rady dla rodziców

Udana adaptacja do grupy przedszkolnej ma istotne znaczenie dla dalszego rozwoju dziecka. Dzięki odpowiedniemu przygotowaniu można w istotny sposób ułatwić dziecku wejście w jego „nowy świat” – w świat przedszkola.

Rodzicu pamiętaj:

- ciesz się z dzieckiem, że następnego dnia idzie do przedszkola,
- rano w domu nie wytwarzaj atmosfery nerwowości i pośpiechu,
- w czasie drogi bądź pogodny, odprężony, spokojny, ciesz się, że twój syn/córka idzie do przedszkola, nie obiecuj mu za to nagrody,
- tłumacz dziecku, jeśli jest to konieczne, że idziesz do pracy, a ono w tym czasie spędzi czas z innymi dziećmi, których rodzice też pracują,
- pozwól mu zabrać z domu ulubioną przytulankę lub zabawkę, a nawet waszą fotografię,
- wejdź z nim do szatni, pomóż się rozebrać, zwróć uwagę gdzie pozostawiasz jego ubrania,
- pożegnanie w szatni powinno odbywać się z uśmiechem, bez łez i smutnych spojrzeń, bez zbędnego przedłużania samego momentu rozstania, pożegnanie powinno być krótkie: uśmiech, buziak i pa-pa,
- nawet jeżeli bardzo chcesz to nie wchodź do sali, oszczędzisz tym żalu i smutku pozostałym dzieciom,
- pozostawiając dziecko w grupie przedszkolnej nie pokazuj zdenerwowania i niepokoju, dziecko może wyczuwać, że coś mu grozi, spokojne rozstanie z mamą lub tatą sprawi, że dziecko szybciej się uspokoi i łatwiej nawiąże kontakt,
- nie zabieraj dziecka do domu gdy płacze przy rozstaniu – jeśli zrobisz to choć raz, będzie wiedziało, że łzami może wszystko wymusić,
- jeżeli widzisz, że rozstanie z mamą jest bardzo bolesne dla dziecka, niech do przedszkola przyprowadza go tato lub inny członek rodziny,
- na początku, jeśli masz taką możliwość skróć czas pobytu dziecka w przedszkolu, zabieraj go trochę wcześniej np. po obiedzie i stopniowo wydłużaj pobyt dziecka, a po przyjeździe po niego, witaj go uśmiechem,
- nie spóźniaj się z odbieraniem dziecka – jeśli obiecałeś, że przyjdiesz wcześniej, dotrzymaj słowa,
- zawsze kontroluj, co mówisz w jego obecności o sytuacji dotyczącej pobytu w przedszkolu,
- nie wywołuj dodatkowego stresu wymuszając na dziecku, by zaraz po przyjeździe do domu opowiadało o przedszkolu,
- nie martw się, że dziecko w pierwszych dniach w przedszkolu nie chce się bawić, jest bierne i tylko obserwuje to, co dookoła niego dzieje. Stopniowo przyzwyczai się ono do nowej sytuacji, nowych kolegów i powoli zacznie włączać się do wspólnej zabawy.